

Ommezwaai naar limousins en hoeveverblijf

Nadat Maarten Van de Vyver, samen met zijn vrouw Angelique Van Laere, het bedrijf van zijn vader had overgenomen, gooiden ze de traditionele bedrijfsvoering om. De melkkoeien werden vervangen door limousins en een oude stal bouwden ze om tot een hoeveverblijf.

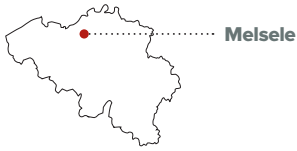
TEKST JUSTINE POPPE

Maarten Van de Vyver staat op zijn erf. Met zijn vinger wijst hij over de toppen van de bomen in de verte. 'Nu zie je het niet, maar soms kan je een vlam in de lucht bespeuren vanuit de fakkels die behoren tot het industrieterrein van de Antwerpse haven.' Zijn vrouw Angelique Van Laere vult aan: 'De afstand tussen het landbouwbedrijf en de haven is grofweg zo'n 3 kilometer in vogelvlucht.' De versnippering van het platteland rond de haven heeft grote impact op

de traditioneel gemengde bedrijven in de streek. 'De verdere verstedelijking in dit gebied blijft doorgaan. Van de destijds grote akkerpercelen blijven slechts hier en daar kleine stukjes over.'

Van de Vyvers vader had een gemengd melkvee- en varkensbedrijf. Na zijn opleiding landbouw in het middelbaar besloot Maarten het bedrijf over te nemen, maar er zou wel iets moeten veranderen. Net zoals haar man is ook Van Laere afkomstig van een gemengd varkens- en

BEDRIJFSPROFIEL

naam	Hoeve Euverbraeke
eigenaren	Maarten (46) Van de Vyver en Angelique Van Laere (43)
aantal dieren	100 limousins
grondgebruik	63 ha

melkveebedrijf in de streek en genoot ze een landbouwopleiding aan de hogeschool van Sint-Niklaas.

‘We zitten hier een beetje ingesloten en dat maakt groeien in aantal dieren lastig’, legt de veehoudster uit. ‘Toch wilden we verder.’ Verbreiding was volgens hen daarin een voor de hand liggende keuze. ‘Niet kunnen groeien in aantal dieren betekent groeien op een andere manier. Want een havengebied naast je deur met tal van werknemers biedt ook kansen.’ Na de bedrijfsovername in 2006 besloot het koppel de melkveetak af te stoten en een ommezwaai te maken naar limousins. In datzelfde jaar begon ook de verbouwing aan hun hoeveverblijf.

Nood aan sterk beenwerk

Zo werd er een oude stal, waar destijds het jongvee en de paarden huisden, omgebouwd tot een bed and breakfast met de naam Hoeveverblijf Euverbraeke. Van de Vyver loopt het hoeveverblijf binnen naar de ontbijtruimte. Hij wijst naar de grond. ‘Hier bevond zich de voeding en daar de ligbedden.’ Vandaag staan er een 19e-eeuwse sofa, een paar ontbijttafels en hangen er schilderijen aan de muur. ‘We verhuren zes kamers die meestal elke avond volgeboekt zijn’, vervolgt zijn vrouw. ‘Ik heb twee soorten publiek: in de week zakenmensen en in het weekend toeristen.’ Tijdens de vakanties spitst Van Laere zich vooral toe op de toeristen. Daarnaast hebben ze ook een huifkar en zo’n vijf trekpaarden in de stal staan. Vakantiegeangsters maken graag een ritje met de huifkar, mogelijk gecombineerd met een ontbijt.’

Met de bed and breakfast in het achterhoofd en de wens om niet tweemaal daags te melken koos het duo voor een vleesras. Ook de keuze voor een Frans ras heeft een specifieke reden. ‘Een melkveestal met roosters is niet geschikt voor het Belgisch-witblauwas’, vervolgt hij. ‘Dat vraagt om een ras met sterk beenwerk, als maine anjou, blonde d’Aquitaine of limousin bijvoorbeeld.’ Waarom de keuze dan gemaakt werd voor limousins? Van Laere antwoordt met een knipoog: ‘Om hun mooie kleur.’ Maar er zit meer achter. ‘Eigenlijk was het toeval. In Wallonië stopte er een vleesveehouder die gespecialiseerd was in Belgisch witblauwen en daarnaast ook 25 à 30 limousinrunderen had. De aankoop van die limousins zette onze vleesveetak in de startblokken.’

Voltijds hoefsmid

Niet veel later namen ze ook tien limousinrunderen over van limousinhoeve De Winter in Axel, Nederland. ‘Tot op de dag van vandaag kan je die bloedlijn nog onderscheiden’, verzekert Van de Vyver. ‘Het zijn de ruimste dieren van de stal, waardoor ze goed te onderscheiden zijn.’ Van de Vyver combineert het werk bij de dieren met zijn voltijdse job als hoefsmid. ‘Na het middelbaar ben ik me een jaar gaan specialiseren in Anderlecht tot hoefsmid’, vertelt hij. De interesse in paarden heb ik van mijn vader.’

Hij verzorgt de hoeven van de paarden in het gebied tussen Oost-Vlaanderen en Lokeren. Ook een deel van Zeeuws-Vlaanderen behoort tot zijn route. ‘Eigenlijk is het dankzij mijn contacten als hoefsmid dat ik in aanraking ben gekomen met hoeveverbreiding en het houden van limousinrunderen. Via die weg kwam ik in contact met topfokbedrijf Claeys & Cowporation Limousins te Biervliet, waar ik een paar dekstieren heb gekocht.’ Het koppel houdt een dekstier op 45 moederdieren aan. De stier loopt constant tussen de moederdieren in de wei of in de stal. ‘Het nadeel daarvan is dat je nooit de exacte dek- en afkalfdatum kan achterhalen’, geeft de hoefsmid aan. Toch weet hij de afkalfdatum telkens goed in te schatten. ‘Omdat limousins erg vruchtbaar zijn, kan je rekenen op een nieuw kalf binnen het jaar. Dat wil zeggen dat we ongeveer rekenen op een periode van 365 dagen tussen twee kalvingen, ondanks dat het vorige kalf nog zoogt tot een leeftijd van zes maanden.’ Twee keer per jaar komt de dierenarts controleren op dracht. De kalveren worden afgeleverd naargelang vraag en aanbod, maar het bedrijf houdt ook rekening met het vervangingspercentage van de moederdieren. ‘Zo gaat een deel van onze stieren op een leeftijd van zes maanden naar een hobbyboer in de buurt om ze af te mesten onder het Beter Leven-keurmerk’. Een van de voorwaarden om onder dat label te leveren is dat kalveren minstens tot een leeftijd van zes maanden bij de moeder zogen. ‘En daar heeft hij bij ons garantie op’, geeft Van Laere aan.

Weekendje Wallonië

De stier blijft ongeveer twee jaar op het bedrijf en wordt daarna verkocht om zo inteelt te voorkomen. ‘Maar in 2017 hebben we wel eens stier uit Ciney gekocht die we vier jaar hebben laten dekken omdat hij zo ruim en

Omdat groeien in aantal dieren op deze locatie lastig was, kozen de ondernemers voor verbreding

▲
De limousins
huizen in een
melkveestal

rustig was', vertelt Van de Vyver. 'Zijn dochters hebben we toen geïnsemineerd of op tijd verkocht.' Het gebruik van rustige stieren vindt het paar erg belangrijk. 'Als we een nieuwe stier nodig hebben, trekken we erop uit', vertelt de hoefsmid. 'Dan gaan we op weekend in Wallonië. Angélique stippelt dan een route uit om bedrijven te bezoeken. Voor de laatste stier reisden we bijvoorbeeld langs Doornik, Ciney en Durbuy.' Ze hebben een voorkeur voor stieren die rustig zijn en ingeschreven zijn in het stamboek. Dit omdat het karakter van de stier sterk wordt doorgegeven aan de veestapel. De veehouder vervolgt zijn verhaal: 'Als ik zie dat een stier onrustig is, dan mag hij niet mee naar huis. Limousins staan bekend als een schuchter en onrustig ras, vooral omdat ze in Frankrijk extensief grazen in open vlakke.' Dat is ook een van de redenen waarom het tweetal oog heeft voor keuringsstieren. 'In vergelijking met de "echte Franse" stieren zijn die meer gewend om onder mensen te komen.' Zo hebben ze eens het geluk gehad de stier Haifa de Ligone (Dahlia x Abeille de Ligone) van de familie Cassart uit Ciney aan te kopen die de keuring op Libramont had gewonnen in 2013. Hun veestapel is in vergelijking met het begin veel rustiger geworden en daar zijn ze blij mee. 'Mijn zus woont in Amerika. Die leverde ons in de beginjaren af en toe lasso's aan om de dieren te kunnen vangen. Destijds sprong er wel eens een over een hek van anderhalve meter. Vandaag beweren mensen dat ze nog nooit zulke rustige limousins hebben gezien.'

Kruidenrijke graskuil

Volgens Van Laere was niet alleen het karakter van de limousins in het begin een grote uitdaging, maar ook de gezondheid. Ze geeft toe dat de ommezwaai naar limousins veel kopzorgen heeft gebracht. Haar man knikt en legt uit: 'Griep, diarree, maar vooral het uitwerpen van hun baarmoeder na het kalven was een enorm probleem. De veearts stelde daar het iets te maisrijke rant-

soen verantwoordelijk voor. Een limousinrund graast in de natuur namelijk op schraal grasland en dat vraagt andere nutriënten.' Een eigen samengesteld mineralenmengsel met selenium werd als eerste oplossing voorgeschreven, maar ook het rantsoen werd aangepast. Nu houdt het paar de dieren zoveel mogelijk in de weide en voeren ze ze in de winter met een zo divers mogelijk en grasrijk rantsoen. Dat halen ze van hun 15 hectare gras- en maaiweide en 9 hectare aan andere grassoorten. 'In onze lasagnekuil zitten vijf verschillende grassoorten. Dat zijn luzerne, gras, kruidenmengsels, witte en rode klaver. Sindsdien is het afkomen van de baarmoeders als sneeuw voor de zon verdwenen. Het heeft een blijvend effect en daar ben ik erg tevreden mee.' Krachtvoer wordt amper gegeven en volgens Van de Vyver enkel om ze naar het voerhek te lokken. In de zomer en lente wordt er zoveel mogelijk begraaasd.

Zorgboerderij als nieuw project

Als een dier uiteindelijk naar het slachthuis gaat, laat Van Laere twee maal per jaar het vlees terugkomen om zelf het gehakt en de filets te verpakken en te verkopen. 'We hebben geen hoefwinkel. Mensen bestellen een pakket en halen dat dan op.' Naast de pakkettenverkoop en het werk in de bed and breakfast blijft Van Laere niet stilzitten. Op het bedrijf tekenen er zich al lijnen af voor een nieuw project. De uitbaatster wil ook een zorgboerderij op poten zetten. Ze wijst naar de plek waar het gebouw komt. 'Daar komt een polyvalente ruimte met studio's om gasten te ontvangen met beperkingen, zoals rolstoelgebruikers', vertelt ze. 'Op die manier kunnen ze ook op vakantie en kan ik de ruimte gebruiken voor het geven van workshops.' De ondernemster ziet dit als een extra verbredingstak naast de B&B. Ze haalt veel voldoening uit het zorgen voor andere mensen. 'Onze oudste studeert pedagogische wetenschappen. Wie weet, is dit iets waar ze me later een handje in kan helpen', aldus Van Laere. |